

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدیدنظر شده ۱۳۹۲)

فهرست مندرجات

شماره بند	
(۱) - (۵)	■ پیشگفتار
	■ استاندارد حسابداری شماره ۱۵ "سرمایه گذاریها"
۱ - ۴	● دامنه کاربرد
۵ - ۹	● تعاریف
۱۰ - ۱۲	● انواع سرمایه گذاری
۱۳ - ۱۹	● طبقه بندی سرمایه گذاریها
۲۰ - ۲۴	● بهای تمام شده سرمایه گذاریها
۲۵	● انعکاس به خالص ارزش فروش
۲۶ - ۲۷	● ملاحظات استفاده از خالص ارزش فروش
۲۸ - ۳۷	● اندازه گیری سرمایه گذاریها پس از شناخت اولیه
۳۸ - ۴۶	● تغییر مبلغ دفتری سرمایه گذاریها
۴۷ - ۵۰	● واگذاری سرمایه گذاریها
۵۱ - ۵۲	● تغییر طبقه بندی سرمایه گذاریها
۵۳ - ۵۴	● صورت سود و زیان
۵۵	● افشا
۵۶	● تاریخ اجرا
	● پیوست شماره ۱: توضیحات تکمیلی در خصوص مصون سازی
	● پیوست شماره ۲: اصلاحات سایر استانداردها
	● پیوست شماره ۳: مثالهای توضیحی در خصوص مصون سازی
	● پیوست شماره ۴: مبانی نتیجه گیری

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیشگفتار

دلایل تجدید نظر در استاندارد

(۱) این تجدید نظر با هدف پوشش حسابداری ابزارهای مشتقه، مانند قراردادهای آتی و بهبود الزامات مربوط به حسابداری سرمایه‌گذاریها انجام شده است.

تغییرات اصلی

حسابداری ابزارهای مشتقه

(۲) تعاریف این استاندارد، با توجه به تغییرات ایجاد شده، اصلاح و برخی تعاریف جدید به آن اضافه شده است.

(۳) نحوه حسابداری سرمایه‌گذاری در اوراق مشتقه، که با هدف کسب منافع حاصل از افزایش ارزش یا استفاده به عنوان ابزار مصون‌ساز انجام می‌شود، تشریح شده است.

حسابداری سرمایه‌گذاریهای جاری سریع‌ال معامله در بازار

(۴) طبق استاندارد قبلی، سرمایه‌گذاریهای سریع‌ال معامله که به عنوان دارایی جاری طبقه‌بندی می‌شد، به یکی از دو روش "ارزش بازار"، یا "اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش" در ترازنامه منعکس می‌شد. در استاندارد تجدیدنظر شده، تنها روش "خالص ارزش فروش" برای اندازه‌گیری این گونه سرمایه‌گذاریها مجاز شمرده شده است.

تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریها

(۵) طبق استاندارد تجدیدنظر شده، به استثنای سرمایه‌گذاریهای بلندمدت دارای سررسید، تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریهای بلندمدت به جاری طبق استاندارد حسابداری شماره ۳۱ با عنوان "داراییهای غیرجاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده" انجام می‌گیرد. همچنین، تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریهای جاری به بلندمدت به مواردی محدود شده است که واحد سرمایه‌گذار حداقل به نفوذ قابل ملاحظه در واحد سرمایه‌پذیر دست یافته باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

باز یافت بخشی از بهای تمام شده سرمایه‌گذاری

(۶) در بند ۲۴ استاندارد، عبارت «اندوخته‌ها یا سود انباشته مصوب پیش از تحصیل سرمایه‌گذاری» با عبارت «اندوخته‌ها یا سود قابل تخصیص تا پایان آخرین دوره مالی سالانه گزارشگری پیش از تحصیل سرمایه‌گذاری» جایگزین شد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدیدنظر شده ۱۳۹۲)

این استاندارد باید با توجه به "مقدمه‌ای بر استانداردهای حسابداری" مطالعه و بکار گرفته شود.

دامنه کاربرد

۱. این استاندارد به نحوه حسابداری سرمایه‌گذاریها و الزامات افشای اطلاعات مربوط می‌پردازد.
۲. حسابداری سرمایه‌گذاری در کلیه واحدهای تجاری باید طبق الزامات این استاندارد انجام شود. این استاندارد نحوه حسابداری سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته در صورتهای مالی تلفیقی و مجموعه را تعیین نمی‌کند لیکن درخصوص نحوه حسابداری سرمایه‌گذاریهای پیشگفته در صورتهای مالی جداگانه کاربرد دارد مگر در مواردی که در استانداردهای حسابداری مربوط به سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته نحوه عمل دیگری تجویز شده باشد.
۳. موارد زیر در این استاندارد مورد بحث قرار نمی‌گیرد:
 - الف. مبانی شناخت درآمدهایی که به صورت سود تضمین شده، سود سهام و غیره از سرمایه‌گذاریها عاید می‌شود (رجوع شود به استاندارد حسابداری شماره ۳ با عنوان درآمد عملیاتی).
 - ب. سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته در صورتهای مالی تلفیقی و مجموعه.
 - ج. سرمایه‌گذاری در املاک.
۴. نظر به اینکه یکی از ویژگیهای کلیه سرمایه‌گذاریها، ایجاد منافع اقتصادی برای واحد سرمایه‌گذار است، نحوه حسابداری مندرج در این استاندارد، عملکرد سرمایه‌گذاری یک واحد سرمایه‌گذار را به نحو مناسب شناسایی و اندازه‌گیری می‌کند. لذا، این استاندارد، در مورد کلیه واحدهای تجاری سرمایه‌گذار، صرف نظر از ماهیت، درصد سرمایه‌گذاری و حجم فعالیت سرمایه‌گذاری آنها، از جمله شرکتهای تخصصی سرمایه‌گذاری کاربرد دارد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

تعاریف

۵. اصطلاحات ذیل در این استاندارد با معانی مشخص زیر بکار رفته است:
- ابزار مالی: قراردادی است که برای یک واحد تجاری، دارایی مالی و برای واحد تجاری دیگر، بدهی مالی یا ابزار مالکانه ایجاد می‌کند.
 - ابزار مالکانه: هر قراردادی که معرف وجود حقوق باقیمانده نسبت به داراییهای واحد تجاری پس از کسر کلیه بدهیهای آن است.
 - ارزش منصفانه: مبلغی است که خریداری مطلع و مایل و فروشنده‌ای مطلع و مایل می‌توانند در معامله‌ای حقیقی و در شرایط عادی، یک دارایی را در ازای مبلغ مزبور مبادله یا یک بدهی را تسویه کنند.
 - اوراق مشتقه: ابزار مالی یا قرارداد دیگری که دارای سه ویژگی زیر است:
 - الف. ارزش آن در واکنش به تغییرات قیمت دارایی پایه مانند سهام و کالا تغییر کند،
 - ب. مستلزم سرمایه‌گذاری خالص اولیه نباشد یا در مقایسه با سایر قراردادهایی که انتظار می‌رود در برابر تغییر عوامل بازار واکنش مشابهی نشان دهند، سرمایه‌گذاری خالص اولیه کمتری نیاز داشته باشد، و
 - ج. در آینده تسویه شود.
 - بازار فعال: بازاری است که در آن دفعات و حجم معاملات دارایی و بدهی برای ارائه مستمر اطلاعات قیمت‌گذاری کافی است.
 - بدهی مالی: هر بدهی که یکی از موارد زیر باشد:
 - الف. تعهد قراردادی:
 - ۱. برای تحویل وجه نقد یا دارایی مالی دیگر به اشخاص دیگر، یا
 - ۲. برای مبادله داراییهای مالی یا بدهیهای مالی با اشخاص دیگر، تحت شرایطی که به صورت بالقوه برای واحد تجاری نامطلوب است، یا
 - ب. قراردادی که از طریق ابزار مالکانه واحد تجاری تسویه خواهد شد یا ممکن است تسویه گردد و:
 - ۱. اوراق غیرمشتقه‌ای است که در ازای آن واحد تجاری به تحویل تعداد متغیری ابزار مالکانه واحد تجاری متعهد است یا ممکن است متعهد شود، یا
 - ۲. اوراق مشتقه‌ای است که به شیوه‌ای به جز معاوضه مبلغ ثابتی وجه نقد یا دارایی مالی دیگر با تعداد ثابتی ابزار مالکانه واحد تجاری تسویه خواهد شد یا ممکن است تسویه شود.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

- تعهد قطعی: توافقی لازم الاجرا برای مبادله مقدار مشخصی از منابع به قیمتی مشخص در تاریخ یا تاریخهای مشخص در آینده است.
- حق تقدم: با توجه به مفاد ماده ۱۶۶ اصلاحیه قانون تجارت، حقی است قابل نقل و انتقال متعلق به صاحبان سهام واحد تجاری، که هنگام خرید سهام جدید به نسبت سهامی که مالکند به ایشان تعلق می‌گیرد.
- خالص ارزش فروش: عبارت است از مبلغ وجه نقد یا معادل آن که از طریق فروش دارایی در شرایط عادی و پس از کسر کلیه مخارج فروش حاصل می‌شود.
- دارایی مالی: هر دارایی که یکی از موارد زیر باشد:
 - الف. وجه نقد.
 - ب. ابزار مالکانه از قبیل سهام یا حق تقدم سهام واحد تجاری دیگر.
 - ج. حق قراردادی:
 ۱. برای دریافت وجه نقد یا دارایی مالی دیگر از اشخاص دیگر، یا
 ۲. برای مبادله داراییهای مالی یا بدهیهای مالی با اشخاص دیگر، تحت شرایطی که به صورت بالقوه برای واحد تجاری مطلوب است.
 - د. قراردادی که از طریق ابزارهای مالکانه واحد تجاری تسویه خواهد شد یا ممکن است تسویه شود، و:
 ۱. اوراق غیرمشتق‌های است که در ازای آن واحد تجاری به دریافت تعداد متغیری ابزار مالکانه واحد تجاری متعهد است یا ممکن است متعهد شود، یا
 ۲. اوراق مشتق‌های است که به شیوه‌ای به جز معاوضه مبلغ ثابتی وجه نقد یا دارایی مالی دیگر با تعداد ثابتی ابزار مالکانه واحد تجاری تسویه خواهد شد یا ممکن است تسویه شود.
- سرمایه‌گذاری: نوعی دارایی است که واحد سرمایه‌گذار برای کسب منافع اقتصادی از طریق دریافت منافع (به شکل سود سهام و سود تضمین شده)، افزایش ارزش، پوشش ریسک‌های آتی یا مزایای دیگر (مانند مزایای ناشی از مناسبات تجاری) نگهداری می‌کند.
- سرمایه‌گذاری بلندمدت: طبقه‌ای از سرمایه‌گذاریهاست که به قصد استفاده مستمر در فعالیتهای واحد تجاری نگهداری می‌شود. سرمایه‌گذاری هنگامی به عنوان دارایی غیرجاری طبقه‌بندی می‌شود که قصد نگهداری آن برای مدت طولانی به وضوح قابل اثبات باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

- سرمایه گذاری جاری: به طبقه ای از سرمایه گذاریها گفته می شود که سرمایه گذاری بلندمدت نباشد.
- سرمایه گذاری در املاک: عبارت از سرمایه گذاری در زمین یا ساختمانی است که عملیات ساخت و توسعه آن به اتمام رسیده و به جهت ارزش بالقوه ای که از نظر سرمایه گذاری دارد (افزایش ارزش و اجاره) و نه به قصد استفاده توسط واحد تجاری سرمایه گذار نگهداری می شود.
- سرمایه گذاری سریع معامله در بازار: نوعی سرمایه گذاری است که برای آن بازاری فعال، آزاد و در دسترس، وجود دارد به طوری که از طریق آن بتوان به ارزش بازار یا شاخصی قابل اتکا که محاسبه ارزش بازار را امکان پذیر سازد، دست یافت.
- سهام جایزه: عبارت است از توزیع سهام بین صاحبان سهام واحد تجاری از محل سود انباشته، اندوخته ها یا صرف سهام که با توجه به اصلاحیه قانون تجارت موکول به تصویب مجمع عمومی فوق العاده است.
- صندوق سرمایه گذاری: نهادی مالی است که منابع مالی حاصل از انتشار گواهی سرمایه گذاری را در موضوع فعالیت مصوب خود سرمایه گذاری می کند.
- مصون سازی: به اقداماتی اطلاق می شود که به منظور کاهش یا جبران ریسک ناشی از تغییرات در ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی مربوط به یک قلم خاص انجام می گیرد.
- مصون سازی ارزش منصفانه: عبارت است از مصون سازی ریسک تغییر ارزش منصفانه یک دارایی یا بدهی شناسایی شده یا یک تعهد قطعی شناسایی نشده، یا بخش مشخصی از آن دارایی، بدهی یا تعهد قطعی که قابل انتساب به ریسک خاصی باشد و بتواند بر سود یا زیان اثر بگذارد.
- مصون سازی جریان نقدی: مصون سازی ریسک تغییرپذیری جریانهای نقدی که:
 ۱. قابل انتساب به ریسک خاصی در ارتباط با دارایی یا بدهی شناسایی شده (نظیر تمام یا بخشی از پرداختهای آتی سود تضمین شده مربوط به بدهی با نرخ متغیر) یا معامله آتی بسیار محتمل، باشد، و
 ۲. بتواند بر سود یا زیان اثر بگذارد.
- ۶. اگرچه ویژگی زیربنایی سرمایه گذاری این است که با قصد کسب منافع اقتصادی آتی انجام می پذیرد، اما این ویژگی در مورد کلیه داراییها مصداق دارد. این امر مشکلاتی را در تعریف سرمایه گذاری از نظر مقاصد این استاندارد ایجاد می کند زیرا این استاندارد قصد

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

ندارد سایر داراییهای مورد استفاده واحد تجاری از قبیل داراییهای ثابت مشهود و موجودی مواد و کالا را دربر گیرد. این مشکل در مواردی که سرمایه‌گذاری خصوصیاتی مشابه با دیگر داراییها دارد، مضاعف می‌شود. مثلاً در مواردی که عملیات خرید و فروش سرمایه‌گذاری بخش عمده فعالیت روزمره یک واحد تجاری را تشکیل می‌دهد، پرتفوی سرمایه‌گذاریها، مشابه موجودی مواد و کالا در سایر واحدهای تجاری است.

۷. به هر صورت، در تدوین استاندارد حسابداری برای سرمایه‌گذاریها، این فرض تلویحی وجود دارد که دارایی طبقه‌بندی شده به‌عنوان سرمایه‌گذاری، مستلزم نحوه حسابداری متفاوتی از سایر داراییهاست. این امر به‌نوبه خود حاکی از این است که در ماهیت سرمایه‌گذاری خصوصیاتی وجود دارد که آن را از سایر داراییها متمایز می‌سازد. ویژگی متمایزکننده سرمایه‌گذاری به‌عنوان طبقه‌ای از داراییها، طریقه خاص کسب منافع اقتصادی آن است. این منافع اقتصادی ممکن است به اشکال مختلف حاصل شود. یکی از این اشکال، دریافت‌های ناشی از توزیع منافع از قبیل سود تضمین شده و سود سهام است. شکل دیگر، منفعت سرمایه‌ای است که منعکس‌کننده افزایش در ارزش یک سرمایه‌گذاری طی دوره نگهداشت آن توسط واحد تجاری است. این ویژگی در تعریف سرمایه‌گذاری برای مقاصد این استاندارد بکار گرفته شده است. اگرچه ارزش سایر داراییها از قبیل ساختمان و ماشین‌آلات نیز ممکن است طی زمان افزایش یابد، لیکن این اقلام تنها در مواردی طبق این استاندارد به‌عنوان سرمایه‌گذاری تلقی می‌شود که برای این هدف و نه به قصد استفاده در عملیات واحد تجاری، نگهداری شده باشد.

۸. ممکن است ادعا شود که سرمایه‌گذاری نگهداری شده توسط معامله‌گران اوراق بهادار که به قصد کسب سود در جریان عادی فعالیت‌های تجاری آنها صورت گرفته است، در تعریف سرمایه‌گذاری طبق این استاندارد قرار نمی‌گیرد. لیکن این اعتقاد وجود دارد که دارایی مورد معامله به شیوه مزبور، همان خصوصیات زیربنایی را داراست که در صورت نگهداشت توسط یک واحد تجاری دیگر و فروش آن به یک معامله‌گر اوراق بهادار و یا

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

خریدار نهایی دیگری دارا می‌بود. بنابراین نحوه حسابداری سرمایه‌گذاریهای نگهداری شده به منظور خرید و فروش توسط معامله‌گران اوراق بهادار نیز مطابق این استاندارد است.

۹. تعریف سرمایه‌گذاری طبق این استاندارد، تعریفی عام است که شامل مواردی از قبیل اوراق مالکیت سرمایه، حق تقدم خرید سهام، گواهی صندوقهای سرمایه‌گذاری مشترک، اوراق مشارکت، اوراق صکوک اجاره، املاک، کالاها (غیر از آنهایی که به قصد مصرف یا خرید و فروش، در جریان فعالیتهای عادی واحد تجاری نگهداری شود)، اوراق مشتقه و سپرده‌های سرمایه‌گذاری مدت‌دار بانکی است.

انواع سرمایه‌گذاری

۱۰. سرمایه‌گذاری ممکن است به اشکال مختلفی صورت گیرد و به دلایل گوناگونی نگهداری شود. برخی سرمایه‌گذاریها ممکن است در قالب اوراقی که بیانگر دارایی پولی برای دارندگان این گونه اوراق است، ظاهر شوند (نظیر برخی اوراق مشارکت). برخی از این سرمایه‌گذاریها ممکن است متضمن سود تضمین شده حداقلی باشند. سرمایه‌گذاریها همچنین می‌توانند در قالب مالکیت سرمایه یک واحد تجاری دیگر ظاهر شوند. این سرمایه‌گذاریها بیانگر حقوق مالی است. سایر اشکال سرمایه‌گذاری شامل نگهداری فلزات گرانبها یا دیگر کالاها از جمله آثار هنری است. سرمایه‌گذاریهای مختلف از نظر سهولت تبدیل به وجه نقد یا سایر داراییها، میزان داد و ستد و ماهیت بازار مربوط ویژگیهای متفاوتی از خود بروز می‌دهند.

۱۱. ماهیت و میزان سرمایه‌گذاری یک واحد تجاری و همچنین حجم فعالیت آن در زمینه خرید، نگهداری و فروش سرمایه‌گذاریها در واحدهای تجاری مختلف متفاوت است. برای برخی واحدهای تجاری خصوصاً واحدهایی که در بخشهای خاص خدمات مالی فعالیت دارند، فعالیت سرمایه‌گذاری بخش عمده عملیات واحد تجاری را تشکیل می‌دهد و

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

عملکرد آن در زمینه سرمایه گذاری به میزان قابل ملاحظه‌ای برنتایج عملیات آن تأثیر می‌گذارد. برخی واحدهای تجاری از قبیل شرکتهای تخصصی سرمایه گذاری عمدتاً در زمینه نگهداری و مدیریت پرتفوی سرمایه گذاری در بلندمدت فعالیت می‌کنند تا برای صاحبان سرمایه خود درآمد و یا رشد سرمایه فراهم آورند. برای سایر واحدهای تجاری، سرمایه گذاری ممکن است به عنوان یک منبع وجوه مازاد نگهداری شود و بخشی از فعالیت مدیریت وجوه نقد آنان را تشکیل دهد. همچنین برخی واحدهای تجاری نیز ممکن است به منظور اعمال نفوذ قابل ملاحظه یا اعمال کنترل برسیاستهای مالی و عملیاتی واحد تجاری دیگر، در سهام آن سرمایه گذاری کنند. به علاوه سرمایه گذاری ممکن است به منظور تحکیم رابطه تجاری یا دستیابی به یک مزیت تجاری نگهداری کنند.

۱۲. برای برخی سرمایه گذاریها، بازار فعالی وجود دارد که بر مبنای آن، می‌توان ارزش بازار سرمایه گذاری را تعیین کرد. در مورد سایر سرمایه گذاریها، بازار فعالی وجود ندارد و برای تعیین خالص ارزش فروش از طرق دیگری استفاده می‌شود.

طبقه بندی سرمایه گذاریها

۱۳. آن گروه از واحدهای تجاری که طبق الزامات استاندارد حسابداری شماره ۱۴ با عنوان " نحوه ارائه داراییهای جاری و بدهیهای جاری"، داراییهای جاری و غیرجاری را در ترازنامه خود تفکیک می‌کنند باید سرمایه گذاریهای جاری را به عنوان دارایی جاری و سرمایه گذاریهای بلندمدت را به عنوان دارایی غیرجاری منعکس کنند.

۱۴. آن گروه از واحدهای تجاری که طبق استانداردهای حسابداری خاص یا مفاد قوانین آمره داراییهای جاری و غیرجاری را در ترازنامه تفکیک نمی‌کنند باید به منظور تعیین مبلغ دفتری سرمایه گذاریها، بین آنها تمایز قائل شوند و مبلغ دفتری سرمایه گذاریها را مطابق با بندهای ۲۸ تا ۳۷ تعیین و ارائه کنند.

۱۵. براساس تعریف سرمایه گذاری بلندمدت مندرج در بند ۵، سرمایه گذاری فقط زمانی به عنوان بلندمدت طبقه بندی می‌شود که قصد نگهداری آن برای مدت طولانی مستند به

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

شواهد کافی باشد. این اصل صرف نظر از اینکه سرمایه‌گذاری مورد نظر سریع‌المعامله در بازار باشد یا نباشد، مصداق دارد. سرمایه‌گذاری بلندمدت مشتمل بر موارد زیر است:

الف. سرمایه‌گذاری در واحد تجاری فرعی و وابسته یا تسهیلات بلندمدت اعطایی به این واحدها.

ب. سرمایه‌گذاریهایی که اساساً جهت حفظ، تسهیل و گسترش فعالیت یا روابط تجاری موجود انجام شده است (این سرمایه‌گذاریها اصطلاحاً سرمایه‌گذاریهای تجاری نام گرفته است).

ج. سرمایه‌گذاریهایی که بدون تأثیر عمده بر فعالیتهای واحد تجاری قابل واگذاری نیست.

د. سرمایه‌گذاریهایی که با قصد استفاده مستمر توسط واحد تجاری نگهداری می‌شود و هدف آن نگهداری پرتفویی از سرمایه‌گذاریها جهت تحصیل درآمد و یا رشد سرمایه برای صاحبان سرمایه واحد تجاری است.

۱۶. تنها در شرایطی که یک یا چند مورد از معیارهای پیشگفته احراز شود، سرمایه‌گذاری را می‌توان بلندمدت محسوب کرد. این واقعیت که یک سرمایه‌گذاری برای مدت نسبتاً طولانی نگهداری شده است، لزوماً به معنای بلندمدت بودن سرمایه‌گذاری نیست. در سایر موارد که معیارهای مزبور احراز نگردد، سرمایه‌گذاری (اعم از سریع‌المعامله در بازار یا سایر) به عنوان سرمایه‌گذاری جاری طبقه‌بندی می‌شود.

۱۷. تعریف سرمایه‌گذاری سریع‌المعامله در بازار، دربرگیرنده دو شرط اصلی است. اول وجود بازاری فعال که آزاد و قابل دسترس باشد و دوم اینکه قیمتهای معاملاتی درچنین بازاری معلوم باشد و به طور علنی اعلام شود. بعلاوه قیمت اعلام شده باید به گونه‌ای قابل اتکا بیانگر قیمتی باشد که بتوان براساس آن معامله کرد. در صورت تحقق این شرایط، سرمایه‌گذاری یک "سرمایه‌گذاری سریع‌المعامله در بازار" است. در عمل، مفهوم عبارت "سریع‌المعامله در بازار" ممکن است برای واحدهای تجاری مختلف یکسان نباشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

بنابراین، به دلیل تفاوت در میزان دسترسی به بازار و در دسترس بودن قیمت‌های اعلام شده، یک سرمایه‌گذاری که هنگام نگهداری توسط برخی مؤسسات خدمات مالی خاص، سریع‌ال معامله در بازار تلقی می‌شود، ممکن است برای دیگر واحدهای تجاری این چنین نباشد.

۱۸. سرمایه‌گذاری سریع‌ال معامله در بازار را، هم می‌توان به عنوان سرمایه‌گذاری جاری طبقه‌بندی کرد و هم در موارد مندرج در بند ۱۵ آن را سرمایه‌گذاری بلندمدت تلقی کرد.

۱۹. برخی از واحدهای تجاری ممکن است به موجب استانداردهای حسابداری خاص یا مفاد قوانین آمره، ترازنامه خود را مطابق فرم ازپیش تعیین شده‌ای که بین داراییهای جاری و غیرجاری تمایزی قائل نمی‌شود، تهیه کنند. بسیاری از واحدهای تجاری، نظیر بانکها و شرکتهای بیمه که در رشته‌های مالی فعالیت می‌کنند، هرچند ممکن است قصد واگذاری داراییهایشان را طی عملیات جاری نداشته باشند، با این حال معمولاً بسیاری از سرمایه‌گذاریهای خود را به عنوان منابعی تلقی می‌کنند که در صورت لزوم، می‌توان آنها را جهت عملیات جاری بکار گرفت. با این حال این واحدهای تجاری ممکن است دارای سرمایه‌گذاریهایی باشند که علی‌الاصول سرمایه‌گذاری بلندمدت تلقی شود. بنابراین بسیاری از این واحدهای تجاری در تجزیه و تحلیل سرمایه‌گذاریهای خود و انتساب مبلغ دفتری به آنها، خصوصیات سرمایه‌گذاری را از نظر جاری یا بلندمدت بودن، مبنای کار قرار می‌دهند.

بهای تمام شده سرمایه‌گذاریها

۲۰. بهای تمام شده یک سرمایه‌گذاری شامل بهای خرید و مخارج تحصیل آن، از قبیل کارمزد کارگزار، حق الزحمه‌ها و عوارض و مالیات می‌باشد. مخارج مالی تحمل شده بابت تأمین منابع مالی برای تحصیل یک سرمایه‌گذاری جزء بهای تمام شده سرمایه‌گذاری منظور نمی‌شود. بهای تمام شده پرتفوی سرمایه‌گذاریها بر مبنای تک تک اجزای پرتفوی تعیین می‌شود.

۲۱. اگر تمام یا بخشی از سرمایه‌گذاری در مقابل مابه‌ازای غیر نقد تحصیل شود، بهای تمام شده آن معادل ارزش منصفانه دارایی یا اوراق بهاداری خواهد بود که به عنوان مابه‌ازا واگذار

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

شده است. چنانچه ارزش منصفانه سرمایه‌گذاری تحصیل شده با سهولت بیشتری قابل تعیین باشد، مبلغ اخیر در تعیین بهای تمام شده سرمایه‌گذاری ملاک عمل قرار می‌گیرد.

۲۲. نحوه تعیین بهای تمام‌شده حق تقدم خریداری شده مشابه با خرید سهام است. همچنین چنانچه واحد تجاری در نتیجه افزایش سرمایه واحد سرمایه‌پذیر صاحب حق تقدم شود، وجوه پرداختی بابت سهام جدید و یا واگذاری مطالبات سود سهام نقدی از این بابت به مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری اضافه می‌شود. در مورد حق تقدم ناشی از افزایش سرمایه، به منظور تعیین مبلغ دفتری هر سهم، جمع مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری قبلی و بهای تمام‌شده حق تقدم، بر کل سهام موجود از بابت سرمایه‌گذاری مربوط تقسیم می‌شود.

۲۳. چنانچه سرمایه‌گذاری تحصیل شده دربرگیرنده سود تضمین شده تعلق گرفته و دریافت نشده یا سود پیش از تحصیل باشد، بهای تمام شده سرمایه‌گذاری عبارت از بهای خرید بعد از کسر هرگونه سود تعلق گرفته و دریافت نشده خواهد بود.

۲۴. مبالغ سود تضمین شده و سود سهام حاصل از سرمایه‌گذاری، بازده سرمایه‌گذاری است و معمولاً درآمد تلقی می‌گردد. اما در مواردی که سود سهام عادی شرکت سرمایه‌پذیر، از محل اندوخته‌ها یا سود قابل تخصیص تا پایان آخرین دوره مالی سالانه گزارشگری پیش از تحصیل سرمایه‌گذاری اعلام می‌شود، این گونه مبالغ معرف بازیافت بخشی از بهای تمام شده سرمایه‌گذاری است و درآمد محسوب نمی‌شود.

انعکاس به خالص ارزش فروش

۲۵. استفاده از خالص ارزش فروش در مورد سرمایه‌گذاری سریع‌المعامله در بازار عملاً موجب می‌شود کلیه تغییرات در ارزش سرمایه‌گذاری در صورت سود و زیان شناسایی شود صرف‌نظر از اینکه سرمایه‌گذاری به فروش رسیده یا نرسیده باشد. کاربرد این مبنای اندازه‌گیری در تعیین مبلغ دفتری آن گروه از سرمایه‌گذاریهای سریع‌المعامله در بازار که به عنوان دارایی جاری طبقه‌بندی می‌شوند به دلایل زیر مناسب است:

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

الف. نتیجه عملیات واحد تجاری بنحو مطلوب تری منعکس می‌شود چون هرگونه افزایش در ارزش سرمایه‌گذاری، به سبب مستند بودن به دریافت وجه نقد و یا انتظار قریب به یقین به دریافت وجه نقد، معرف سود تحقق یافته دوره است. مضافاً این مبنا ارزیابی بهتری از عملکرد مدیریت فراهم می‌کند.

ب. از نقطه نظر واقعیت اقتصادی و یکنواختی عمل، عینی‌ترین ابزار برای اندازه‌گیری تأثیر مالی تصمیمات مربوط به خرید، فروش و نگهداری سهام طی دوره است. اگرچه سود یا زیان ممکن است در تاریخ ترازنامه محقق نشده باشد، لیکن واقعیت اقتصادی این است که مدیریت از طریق فروش سرمایه‌گذاری، توانایی تحقق آن را داشته لیکن به‌عمد چنین نخواسته است.

ج. دستکاری نتیجه عملیات توسط مدیریت واحد تجاری از طریق انتخاب زمان فروش سرمایه‌گذاری ناممکن می‌شود.

د. خالص ارزش فروش خاصه‌ای از دارایی است که برای مدیریت واحد تجاری و سایر استفاده‌کنندگان صورتهای مالی بیشترین اهمیت را دارد. افزون بر این، استفاده از این روش اشکال در اندازه‌گیری اقلام مشابه با قیمتهای متفاوت را که تنها به‌لحاظ خرید در زمانهای مختلف ایجاد شده است، از بین می‌برد.

ملاحظات استفاده از خالص ارزش فروش

۲۶. قیمت اعلام شده بازار معمولاً قیمتی میانگین می‌باشد و اغلب مبتنی بر حجم معینی از معاملات است. بنابراین، ممکن است راهنمای قابل اتکایی برای استفاده توسط واحد تجاری در شرایط خاص آن نباشد. این امر بویژه هنگامی مصداق دارد که سرمایه‌گذار، بیش از اندازه معمول از یک سرمایه‌گذاری را در اختیار داشته باشد. در چنین شرایطی واگذاری کل سرمایه‌گذاری بدون تغییر در قیمت آن امکان‌پذیر نیست و بنابراین قیمت مزبور باید در حدی تعدیل شود که درآمد قابل شناسایی در تاریخ ترازنامه به‌نحوی

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری باشد. البته لازم است نحوه معمول واگذاری توسط واحد تجاری (به صورت یکجا یا بخش بخش) در روال فعالیت عادی آن در نظر گرفته شود.

۲۷. در شرایطی که واگذاری سرمایه‌گذاری اجباری باشد، خالص ارزش فروش برای واحد تجاری ممکن است به نحو قابل ملاحظه‌ای کمتر از قیمت اعلام شده بازار باشد. همچنین حجم اوراق بهادار موجود در بازار برای معامله نیز عامل مهمی در تعیین قیمت بازار است. در این شرایط لازم است مراتب فوق در تعیین خالص ارزش فروش مورد توجه خاص قرار گیرد.

اندازه‌گیری سرمایه‌گذاریها پس از شناخت اولیه

۲۸. سرمایه‌گذاریهای سریع‌ال معامله در بازار، شامل سرمایه‌گذاری در اوراق مشتقه، هرگاه به عنوان دارایی جاری نگهداری شود باید در ترازنامه به خالص ارزش فروش منعکس شود.

۲۹. چنانچه ماهیت و میزان سرمایه‌گذاری به گونه‌ای باشد که جذب آن توسط بازار، بدون تأثیر با اهمیت در نرخ بازار آن، ممکن نباشد، قیمت جاری بازار باید طوری تعدیل شود که منعکس‌کننده عوایدی باشد که واحد تجاری سرمایه‌گذار به طور واقع بینانه، انتظار کسب آن را در صورت واگذاری سرمایه‌گذاری در روال عادی فعالیت تجاری داشته باشد.

۳۰. سایر سرمایه‌گذاریهایی که تحت عنوان دارایی جاری طبقه‌بندی می‌شود، باید در ترازنامه به یکی از دو روش زیر منعکس شود:

الف. اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش، یا

ب. خالص ارزش فروش.

۳۱. استفاده از ارزشهای جاری تا میزانی که با خصوصیات اتکاپذیری و ملاحظات منفعت و هزینه سازگار باشد، موجب می‌گردد اطلاعات ارائه شده در صورتهای مالی برای استفاده‌کنندگان، در راستای ارزیابی وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری مفید واقع شود. بدین لحاظ و باتوجه به دلایل ذکر شده در بند ۲۵، سرمایه‌گذاری سریع‌ال معامله در بازار که به عنوان دارایی جاری نگهداری می‌شود، به خالص ارزش فروش در ترازنامه منعکس می‌گردد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

۳۲. سایر سرمایه‌گذاریهای جاری (غیر از سریع‌المعامله در بازار) به اقل بهای تمام شده وخالص ارزش فروش در ترازنامه منعکس می‌شود. این سرمایه‌گذاریها، معمولاً به بهای تمام شده انعکاس می‌یابد مگر در مواردی که کاهش در ارزش سرمایه‌گذاری قابل تشخیص باشد. رویه مجاز دیگر، استفاده از خالص ارزش فروش است به شرطی که مبلغ آن به گونه‌ای اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری باشد. اگر رویه اخیر انتخاب شود، هرگونه افزایش و کاهش مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری در صورت سود و زیان شناسایی می‌شود.

۳۳. سرمایه‌گذاریهایی که تحت عنوان دارایی غیرجاری طبقه‌بندی می‌شود باید در ترازنامه به یکی از روشهای زیر منعکس شود:

الف. بهای تمام شده پس از کسر هرگونه کاهش ارزش انباشته طبق استاندارد حسابداری شماره ۳۲ با عنوان "کاهش ارزش داراییها"، یا

ب. مبلغ تجدید ارزیابی به عنوان یک نحوه عمل مجاز جایگزین.

در صورت انعکاس به مبلغ تجدید ارزیابی، مطابق استاندارد حسابداری شماره ۱۱ با عنوان "داراییهای ثابت مشهود" عمل می‌شود با این تفاوت که دوره تناوب تجدید ارزیابی سالانه خواهد بود.

۳۴. از آنجا که سرمایه‌گذاریهای بلندمدت برای مدت طولانی نگهداری می‌شود، ارزش بازار آنها از نظر مربوط بودن به اندازه‌گیری سود و زیان دوره، اهمیت چندانی ندارد زیرا مدیریت واحد تجاری قصد آن را ندارد که این ارزش را از طریق فروش آنها محقق سازد. به این دلیل، سرمایه‌گذاریهای بلندمدت به بهای تمام شده، پس از کسر کاهش ارزش انباشته آنها، در ترازنامه انعکاس می‌یابد. در نحوه عمل مجاز جایگزین، این سرمایه‌گذاریها را می‌توان براساس مبلغ تجدید ارزیابی آنها منعکس نمود. اگر این رویه انتخاب شود، احتساب هرگونه افزایش در ارزش سرمایه‌گذاری به عنوان درآمد تحقق یافته دوره مناسب نیست. در عوض، مبلغ هرگونه افزایش به عنوان مازاد تجدید ارزیابی تلقی می‌شود و در سرفصل حقوق صاحبان سرمایه انعکاس می‌یابد. در صورت انعکاس به مبلغ تجدید

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

ارزیابی، طبق استاندارد حسابداری شماره ۱۱ با عنوان داراییهای ثابت مشهود عمل می‌شود با این تفاوت که دوره تناوب تجدید ارزیابی یک ساله است.

۳۵. چنانچه مدیریت واحد تجاری، سرمایه‌گذاریهای بلندمدت را به مبلغ تجدید ارزیابی منعکس کند، این ارزیابی هر سال انجام می‌شود. بدین معنی که واحدهای تجاری مجاز نیستند سرمایه‌گذاریهای بلندمدت را به مبلغی که نه معرف ارزش جاری و نه معرف بهای تمام شده است، منعکس کنند. این امر منعکس کننده این نظریه است که به غیر از بهای تمام شده اولیه، تنها ارزش مربوط و معنی‌دار برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، ارزش جاری است.

۳۶. چنانچه یک "سرمایه‌گذاری سریع المعامله در بازار" به عنوان دارایی غیرجاری نگهداری شود، چون واحد تجاری در واگذاری آن محدودیت دارد یا تمایلی به واگذاری آن ندارد تا افزایش در ارزش آن در عمل محقق شود، تلقی هرگونه افزایش در ارزش بازار آن به عنوان تحقق یافته، مناسب نیست و در نتیجه نباید این تغییرات را در صورت سود و زیان منعکس کرد.

۳۷. مبلغ کل سرمایه‌گذاریهای بلندمدت و سایر سرمایه‌گذاریهای جاری، عبارت از جمع مبلغ دفتری تک تک سرمایه‌گذاریهای مربوط است که جداگانه تعیین می‌شود.

تغییر مبلغ دفتری سرمایه‌گذاریها

۳۸. افزایش یا کاهش در مبلغ دفتری سرمایه‌گذاریهای سریع المعامله شامل سرمایه‌گذاری در اوراق مشتقه که به عنوان دارایی جاری نگهداری می‌شود، باید در صورت سود و زیان شناسایی گردد مگر در مواردی که سرمایه‌گذاری در اوراق مشتقه با هدف مصون‌سازی جریان نقدی انجام شده باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

۳۹. تغییرات در ارزش بازار سرمایه‌گذاری در اوراق مشتقه که با هدف مصون‌سازی جریان نقدی صورت می‌پذیرد، باید به شرح زیر شناسایی شود:

۱. بخشی از سود یا زیان اوراق مشتقه که در مصون‌سازی، اثربخش تشخیص داده شده است، باید در صورت سود و زیان جامع شناسایی شود (توضیحات مربوط به مفهوم اثربخشی در پیوست شماره ۱ ارائه شده است).

۲. بخش غیر اثربخش سود یا زیان اوراق مشتقه باید در صورت سود و زیان دوره شناسایی شود.

۴۰. چنانچه در مصون‌سازی ارزش منصفانه، قلم مصون شده به بیای تمام شده اندازه‌گیری می‌شود، باید سود یا زیان قابل انتساب به ریسک مصون شده در صورت سود و زیان شناسایی و مبلغ دفتری قلم مصون شده به همان میزان تعدیل گردد.

۴۱. در صورتی که مصون‌سازی جریان نقدی، متعاقباً به شناخت یک دارایی مالی یا یک بدهی مالی منجر شود، سود یا زیان مربوط که در صورت سود و زیان جامع شناسایی شده بود، باید در همان دوره یا دوره‌هایی که دارایی تحصیل شده یا بدهی تقبل شده بر سود یا زیان اثر می‌گذارد (مانند دوره‌هایی که درآمد مالی یا هزینه مالی شناسایی می‌شود) به سود (زیان) انباشته منتقل شود. با این حال، اگر واحد تجاری انتظار داشته باشد تمام یا بخشی از زیانی که در صورت سود و زیان جامع شناسایی شده است، طی یک یا چند دوره آتی بازیافت نشود، باید مبلغی را که انتظار بازیافت آن را ندارد به سود (زیان) انباشته منتقل کند.

۴۲. هرگاه سایر سرمایه‌گذاریهای جاری (غیر از سریع‌المعامله در بازار) به خالص ارزش فروش منعکس شود، هرگونه افزایش و کاهش مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری باید در صورت سود و زیان دوره شناسایی شود.

۴۳. هرگاه سرمایه‌گذاری بلندمدت به مبلغ تجدید ارزیابی منعکس شود، نحوه حسابداری آن باید طبق استاندارد حسابداری شماره ۱۱ با عنوان "داراییهای ثابت مشهود" باشد. افزایش مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری بلندمدت در نتیجه تجدید ارزیابی آن باید به عنوان مازاد تجدید ارزیابی ثبت و در ترازنامه به عنوان بخشی از حقوق صاحبان سرمایه منعکس شود. هرگاه افزایش مزبور عکس یک کاهش قبلی ناشی از تجدید ارزیابی باشد که به عنوان هزینه شناسایی شده است، این افزایش باید تا میزان هزینه شناسایی شده در رابطه با همان سرمایه‌گذاری به عنوان

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

درآمد شناسایی شود. کاهش مبلغ دفتری یک قلم سرمایه گذاری بلندمدت در نتیجه تجدید ارزیابی آن باید به عنوان هزینه شناسایی شود. چنانچه کاهش مزبور عکس یک افزایش قبلی ناشی از تجدید ارزیابی باشد که به حساب مازاد تجدید ارزیابی منظور شده است، این کاهش باید تا میزان مازاد تجدید ارزیابی مربوط به همان سرمایه گذاری در حساب مازاد تجدید ارزیابی بدهکار گردد و باقیمانده به عنوان هزینه شناسایی شود.

۴۴. باتوجه به مفهوم تحقق که عبارت است از الزام به اینکه درآمد مستند به دریافت وجه نقد (یا دارایی دیگری که با قطعیت معقول انتظار تبدیل آن به وجه نقد وجود دارد) شده باشد و یا با انتظار قریب به یقین مستند شود، مازاد تجدید ارزیابی مذکور در بند ۴۳، درآمد تحقق نیافته تلقی می گردد. بنابراین، به استثنای مواردی که نحوه عمل حسابداری آن به موجب قانون مشخص شده است، افزایش سرمایه به طور مستقیم از محل مازاد مزبور مجاز نیست و تنها در زمان واگذاری سرمایه گذاری باید، طبق بند ۴۷ به سود (زیان) انباشته منتقل شود.

۴۵. دریافت سهام جایزه موجب تغییر در مبلغ دفتری سرمایه گذاری نمی شود بلکه به منظور تعیین مبلغ دفتری هر سهم، مبلغ دفتری سرمایه گذاری باید به تعداد کل سهام موجود بعد از دریافت سهام جایزه تقسیم شود.

۴۶. دریافت سهام جایزه منجر به ورود وجه نقد یا داراییهای دیگر به واحد تجاری سرمایه گذار نمی شود. به بیان دیگر، واحد تجاری سرمایه گذار با دریافت سهام جایزه چیزی جز آنچه داشته است، تحصیل نمی کند. به همین دلیل در زمان دریافت سهام جایزه نمی توان درآمد سرمایه گذاری را شناسایی کرد و یا بهای تمام شده سرمایه گذاری را افزایش داد. دریافت سهام جایزه تنها باعث افزایش تعداد سهام سرمایه گذاری مربوط و در نتیجه کاهش مبلغ دفتری هر سهم موجود می شود. از سوی دیگر، تقسیم سود و سپس افزایش سرمایه از محل مطالبات سهامداران با تصویب مجمع عمومی فوق العاده در تعریف سهام جایزه طبق این استاندارد قرار نمی گیرد، ضمن اینکه به موجب اصلاحیه قانون تجارت، واحد سرمایه گذار حق مطالبه سود سهام نقدی را دارد و تنها در صورت تمایل، این حق را در قبال کسب سهام جدید واگذار می کند که این امر به منزله دریافت سود سهام و

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پرداخت مجدد آن در قبال سهام جدید است. بدین ترتیب سود سهام نقدی مزبور با رعایت الزامات این استاندارد و استاندارد حسابداری شماره ۳ با عنوان درآمد عملیاتی شناسایی می‌شود.

واگذاری سرمایه‌گذاریها

۴۷. هرگاه یک سرمایه‌گذاری واگذار شود، تفاوت عواید حاصل از واگذاری و مبلغ دفتری آن باید به سود و زیان دوره منظور شود. در مورد سرمایه‌گذاریهای جاری که به خالص ارزش فروش ثبت شده و سرمایه‌گذاریهای بلندمدتی که به مبلغ تجدید ارزیابی انعکاس یافته است، سود یا زیان واگذاری باید نسبت به آخرین مبلغ دفتری آن تعیین و به سود و زیان دوره منظور شود. هرگونه خالص مازاد ناشی از تجدید ارزیابی یک سرمایه‌گذاری که قبلاً در حساب مازاد تجدید ارزیابی منظور و در آن نگهداری شده است، باید به عنوان تغییر در اجزای حقوق صاحبان سرمایه، به سود (زیان) انباشته منتقل شود.

۴۸. هرگاه تنها بخشی از مجموع یک سرمایه‌گذاری خاص واحد تجاری که به بهای تمام شده منعکس شده است، واگذار شود، مبلغ دفتری بخش واگذار شده بر مبنای میانگین بهای تمام شده مجموع سرمایه‌گذاری محاسبه خواهد شد.

۴۹. در مواردی که حق تقدم سهام توسط واحد تجاری سرمایه‌گذار به فروش می‌رسد، به منظور تعیین بهای تمام شده حق تقدم، مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری مربوط، پس از کسر مبلغ اسمی سهام موجود، به نسبت تعداد بین حق تقدم و سهام موجود تسهیم می‌شود. چنانچه مبلغ دفتری سهم کمتر از ارزش اسمی آن باشد، مبلغی به بهای تمام شده حق تقدم تخصیص نمی‌یابد.

۵۰. هرگونه سود تضمین شده مندرج در عواید حاصل از فروش به طور جداگانه به حساب گرفته خواهد شد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریها

۵۱. به استثنای سرمایه‌گذاریهای بلندمدت دارای سررسید، تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریهای بلندمدت به جاری باید صرفاً با رعایت شرایط مندرج در استاندارد حسابداری شماره ۳۱ با عنوان "داراییهای غیرجاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده" انجام شود.

۵۲. تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریهای جاری به بلندمدت تنها در شرایطی مجاز است که واحد سرمایه‌گذار حداقل به نفوذ قابل ملاحظه در واحد سرمایه‌پذیر دست یابد. در این صورت سرمایه‌گذاری باید با توجه به رویه مورد استفاده، حسب مورد به اقل بهای تمام‌شده و خالص ارزش فروش، یا خالص ارزش فروش در زمان تغییر طبقه‌بندی، اندازه‌گیری شود. مبلغ جدید به عنوان مبلغ دفتری سرمایه‌گذاری بلندمدت محسوب می‌گردد.

صورت سود و زیان

۵۳. علاوه بر موارد ذکر شده در بندهای بالا، اقلام زیر باید به سود و زیان دوره منظور شود:

الف. هرگونه هزینه ناشی از کاهش خالص ارزش فروش سرمایه‌گذاریهای کوتاه‌مدتی که به اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش ارزیابی می‌شود،

ب. هرگونه هزینه کاهش ارزش سرمایه‌گذاریهای بلندمدتی که به روش بهای تمام شده ارزیابی می‌شود، و

ج. هرگونه برگشت کاهشهای قبلی موارد "الف" و "ب".

۵۴. هرگاه سرمایه‌گذاری بلندمدت به مبلغ تجدید ارزیابی منعکس شده باشد، هرگونه کاهش در ارزش نسبت به مبلغ تجدید ارزیابی اندازه‌گیری می‌شود. نحوه به حساب گرفتن این مبالغ طبق استاندارد حسابداری شماره ۱۱ با عنوان داراییهای ثابت مشهود خواهد بود.

افشا

۵۵. اطلاعات زیر باید در صورتهای مالی افشا شود:

الف. رویه‌های حسابداری مورد استفاده برای سرمایه‌گذاریها مشتمل بر نحوه حسابداری تغییرات مبلغ دفتری،

ب. انعکاس سرمایه‌گذاریهای جاری به تفکیک سریع‌ال معامله در بازار و سایر سرمایه‌گذاریها.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

- ج . بازدهی طبقات مختلف سرمایه گذاری به تفکیک سود سهام، تغییر ارزش و سود یا زیان واگذاری،
- د . ارزش بازار سرمایه گذاریهای سریع المعامله در بازار که به عنوان دارایی غیر جاری نگهداری شده است،
- ه . مبلغ کاهش ارزش انباشته سرمایه گذاریهای بلندمدت،
- و . محدودیتهای قابل توجه در رابطه با امکان تبدیل سرمایه گذاریها به نقد یا وصول درآمد و عواید واگذاری آنها، و
- ز . در مورد مؤسساتی که فعالیت عمده آنها سرمایه گذاری در اوراق بهادار است، صورت تحلیلی پرتفوی سرمایه گذاری.

تاریخ اجرا

- ۵۶ . الزامات این استاندارد در مورد کلیه صورتهای مالی که دوره مالی آنها از تاریخ ۱/۱/۱۳۹۳ و بعد از آن شروع می شود، لازم الاجراست.

شرایط دوره گذار

- ۵۷ . واحدهای تجاری که روش اندازه گیری سرمایه گذاریهای کوتاه مدت سریع المعامله در بازار را از روش اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش به روش خالص ارزش فروش تغییر می دهند مجاز به تسری این روش به اقلام مقایسه ای نیستند.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۱: توضیحات تکمیلی در خصوص مصون‌سازی

این پیوست بخش لاینفک استاندارد حسابداری شماره ۱۵ است.

حسابداری مصون‌سازی

۱. اوراق مشتقه‌ای که در نظر گرفته می‌شود تا ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی آن، تغییرات در ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی اقلامی که برای مصون‌شدن در نظر گرفته شده است را جبران نماید، ابزار مصون‌سازی نامیده می‌شود. در مقابل، دارایی، بدهی، تعهد قطعی، معامله پیش‌بینی شده بسیار محتمل یا خالص سرمایه‌گذاری در عملیات خارجی که الف) واحد تجاری را با ریسک تغییرات ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی آتی مواجه می‌کند، و ب) برای مصون‌شدن در نظر گرفته شده است، اقلام مصون‌شده نامیده می‌شود.
۲. حسابداری مصون‌سازی، نحوه شناسایی سود یا زیان ناشی از تغییرات در ارزشهای منصفانه ابزار مصون‌ساز و قلم مصون‌شده را تشریح می‌کند.
۳. دو نوع مصون‌سازی به شرح زیر وجود دارد:
 - الف. مصون‌سازی ارزش منصفانه.
 - ب. مصون‌سازی جریان نقدی.
۴. یک رابطه مصون‌سازی تنها در صورتی واجد شرایط حسابداری مصون‌سازی است که تمام شرایط زیر را احراز کند:
 - الف. در شروع مصون‌سازی، رابطه مصون‌سازی، هدف و استراتژی مدیریت ریسک واحد تجاری برای اجرای مصون‌سازی، به طور رسمی طراحی و مستندسازی شده باشد. این مستندسازی باید شامل مشخص نمودن ابزار مصون‌سازی، قلم یا معامله مصون‌شده، ماهیت ریسکی که قرار است مصون شود و چگونگی ارزیابی اثربخشی ابزار مصون‌ساز برای جبران ریسک تغییر ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی قلم مصون‌شده قابل انتساب به ریسک مصون‌شده باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۱ (۱۵امه)

ب . انتظار رود که مصون‌سازی تا حد زیادی در جبران تغییرات در ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی قابل انتساب به ریسک مصون‌شده، هماهنگ با استراتژی مدیریت ریسک که در ابتدا برای آن رابطه مصون‌سازی خاص مستند شده است، اثربخش باشد.

ج . در مصون‌سازی جریان نقدی، معامله آتی که برای مصون‌سازی در نظر گرفته شده است باید بسیار محتمل بوده و دربرگیرنده ریسک تغییرات جریانهای نقدی باشد که در نهایت می‌تواند بر سود یا زیان اثر بگذارد.

د . اثربخشی مصون‌سازی بتواند به طور اتکاپذیر اندازه‌گیری شود. به عبارت دیگر، ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی قلم مصون‌شده قابل انتساب به ریسک مصون‌شده و ارزش منصفانه ابزار مصون‌ساز بتواند به طور اتکاپذیر اندازه‌گیری شود.

ه . مصون‌سازی به صورت مستمر ارزیابی شود و اثربخشی مصون‌سازی در تمام دوره‌های گزارشگری مالی مورد نظر برای مصون‌سازی، مشخص گردد.

اثربخشی مصون‌سازی

۵ . آن میزان از تغییرات در ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی اقلام مصون‌شده که قابل انتساب به ریسک مصون‌شده است و با تغییرات در ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی ابزار مصون‌ساز جبران می‌شود، اثربخشی مصون‌سازی نامیده می‌شود.

۶ . مصون‌سازی در صورت احراز هر دو شرط زیر، اثربخش تلقی می‌شود:

الف. در شروع مصون‌سازی و دوره‌های بعدی، انتظار رود که مصون‌سازی در جبران تغییرات در ارزش منصفانه یا جریانهای نقدی قابل انتساب به ریسک مصون‌شده طی دوره‌ای که برای آن مصون‌سازی پیش‌بینی شده است، به میزان زیادی اثربخش باشد. چنین انتظاری به روشهای مختلفی قابل اثبات می‌باشد، از جمله مقایسه

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۱ (۱۵امه)

تغییرات گذشته در ارزش منصفانه یا جریان نقدی قلم مصون‌شده که قابل انتساب به ریسک مصون‌شده می‌باشد، با تغییرات در ارزش منصفانه یا جریان نقدی ابزار مصون‌ساز، یا از طریق اثبات وجود ضریب همبستگی آماری بالا بین ارزش منصفانه یا جریان نقدی قلم مصون‌شده و ابزار مصون‌ساز.

ب. نتایج واقعی مصون‌سازی در محدوده ۸۰ تا ۱۲۵ درصد باشد. برای مثال، در صورتی که عملکرد واقعی به گونه‌ای باشد که زیان ابزار مصون‌ساز ۱۲۰ واحد و سود قلم مصون‌شده ۱۰۰ واحد باشد، اثربخشی می‌تواند از طریق $\frac{120}{100}$ (۱۲۰ درصد) یا $\frac{100}{120}$ (۸۳ درصد) اندازه‌گیری شود. در این مثال با فرض احراز شرط مندرج در بند الف، مصون‌سازی اثربخش محسوب می‌شود.

۷. اثربخشی حداقل در زمان تهیه صورتهای مالی سالیانه یا میان‌دوره‌ای توسط واحد تجاری، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

۸. این استاندارد یک روش واحد برای ارزیابی اثربخشی مصون‌سازی مشخص نمی‌کند. روش انتخاب شده برای ارزیابی اثربخشی مصون‌سازی توسط واحد تجاری، بستگی به استراتژی مدیریت ریسک واحد تجاری دارد. برای مثال، در صورتی که استراتژی مدیریت ریسک واحد تجاری، تعدیل دوره‌ای مبلغ ابزار مصون‌ساز برای انعکاس تغییرات در قلم مصون‌شده باشد، واحد تجاری باید اثبات نماید که مصون‌سازی برای دوره مورد نظر به میزان زیادی اثربخش می‌باشد، تا زمانی که مبلغ ابزار مصون‌ساز بعداً تعدیل گردد. در برخی موارد واحد تجاری روشهای متفاوتی را برای انواع مختلف مصون‌سازی بکار می‌گیرد. مستندسازی استراتژی مصون‌سازی واحد تجاری شامل روشهای واحد تجاری برای ارزیابی اثربخشی می‌باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۱ (۱۵امه)

۹. در صورتی که واحد تجاری اقدام به مصون‌سازی کمتر از صد درصد برای پوشش ریسک قلم مصون‌شده نماید، مثلاً ۸۵ درصد، واحد تجاری باید اثربخشی را براساس تغییرات در ۸۵ درصد ریسک مصون‌شده ارزیابی کند.
۱۰. در صورتی که شرایط اصلی ابزار مصون‌ساز و قلم مصون‌شده یکسان باشد، تغییرات در ارزش منصفانه یا جریان نقدینگی قابل انتساب به ریسک مصون‌شده به احتمال زیاد به طور کامل یکدیگر را پوشش می‌دهند.
۱۱. برای واجد شرایط بودن حسابداری مصون‌سازی، مصون‌سازی باید مربوط به یک ریسک شناسایی شده مشخص باشد و صرفاً مربوط به ریسکهای تجاری عمومی واحد تجاری نباشد، و باید در نهایت سود یا زیان واحد تجاری را تحت تأثیر قرار دهد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۲: اصلاحات سایر استانداردها

اصلاحات استاندارد حسابداری شماره ۲۰ با عنوان "سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری وابسته"

بند های ۴ و ۳۳ استاندارد حسابداری شماره ۲۰ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۴. صورتهای مالی جداگانه به صورتهایی اطلاق می‌شود که علاوه بر صورتهای مالی زیر
ارائه گردد:

الف. صورتهای مالی تلفیقی،

ب. صورتهای مالی واحد تجاری و واحد(های) تجاری تحت کنترل مشترک که در آن سهم
شریک خاص با روش ارزش ویژه ناخالص گزارش می‌شود (صورتهای مالی مجموعه)،
یا

ج. صورتهای مالی واحد تجاری و واحد(های) تجاری وابسته که در آن سرمایه‌گذاری در
واحد تجاری وابسته با روش ارزش ویژه گزارش می‌شود (صورتهای مالی مجموعه).

۳۳. هر واحد سرمایه‌گذار که تنها دارای واحد(های) تجاری وابسته است، غیر از واحدهای تجاری
یاد شده در بند ۱۳، باید صورتهای مالی مجموعه را براساس روش ارزش ویژه تهیه و صورتهای
مالی جداگانه خود را همراه آن ارائه کند.

اصلاحات استاندارد حسابداری شماره ۲۳ با عنوان "حسابداری مشارکتهای خاص"

بند ۳۴ استاندارد حسابداری شماره ۲۳ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۳۴. در مواردی که شریک خاص صورتهای مالی تلفیقی منتشر نمی‌کند باید مبالغ مربوط به
مشارکتهای خاص در واحدهای تجاری تحت کنترل مشترک را با استفاده از روش ارزش ویژه
ناخالص و بشرح زیر ارائه کند:

الف. تهیه و ارائه مجموعه صورتهای مالی جداگانه مجموعه، و

ب. افشای اطلاعات مکمل درباره آثار بکارگیری ارزش ویژه ناخالص، در یادداشت‌های
توضیحی صورتهای مالی.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳: مثالهای توضیحی در خصوص مصون‌سازی

این مثالها جنبه توضیحی دارند و بخشی از استاندارد حسابداری شماره ۱۵ نمی‌باشند.

۱. مصون‌سازی جریان نقدی با استفاده از قراردادهای آتی

شرکت الف در زمینه تولید آرد برای پخت انواع نان و کیک اشتغال دارد و گندم یکی از مواد اولیه مورد نیاز آن است. این شرکت در اول دی ماه سال ۱۳×۸ پیش‌بینی می‌کند که در ۳۱ خرداد سال ۱۳×۹ به ۱۰۰٫۰۰۰ کیلوگرم گندم نیازمند است که باید خریداری کند. از آنجا که مدیر شرکت، نگران افزایش قیمت گندم در این دوره زمانی است، با انعقاد ۹ قرارداد آتی، خود را در موقعیت خرید قرار می‌دهد. هر قرارداد آتی دربردارنده ۱۰٫۰۰۰ کیلوگرم گندم است. قراردادهای آتی در ۳۱ خرداد سال ۱۳×۹ منقضی می‌شود که با تاریخی که مدیر انتظار دارد گندم خریداری شود، یکسان است. وجه تضمین اولیه، ۱۰ درصد مبلغ قرارداد است. اطلاعات مربوط به قیمت خرید نقدی و قیمت خرید طبق قراردادهای آتی در جدول زیر خلاصه شده است:

تاریخ	قیمت خرید نقدی	قیمت هر کیلوگرم گندم- ریال	قیمت خرید طبق قرارداد آتی
۱ دی ماه سال ۱۳×۸	۵٫۸۵۰		۵٫۹۰۰
۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸	۵٫۹۱۰		۵٫۹۷۰
۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	۵٫۸۷۰		۵٫۹۲۰

با توجه به اطلاعات فوق، مستندسازی مصون‌سازی به شرح زیر است:

مدیریت ریسک و ماهیت ریسکی که باید مصون شود

هدف مصون‌سازی، کاهش تغییرپذیری جریانهای نقدی خرید پیش‌بینی شده گندم در آینده است. انتظار می‌رود که تغییرات در جریانهای نقدی قرارداد آتی، در جبران تغییرات در جریانهای نقدی مورد انتظار معامله خرید آتی که به دلیل تغییرات قیمت خرید گندم رخ می‌دهد، اثربخش باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذارها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

ابزار مصون‌سازی

۹ قرارداد آتی با موقعیت خرید که هر قرارداد دربردارنده ۱۰,۰۰۰ کیلوگرم گندم به قیمت هر کیلو ۵۹۰۰ ریال است.

قلم مصون‌شده

خرید پیش‌بینی شده ۱۰,۰۰۰ کیلوگرم گندم در ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹.

نحوه برآورد اثربخشی مصون‌سازی

دو روش برای برآورد اثربخشی مصون‌سازی مورد استفاده قرار می‌گیرد:

۱. روش اول با نگرش به آینده به بررسی میزان اثربخشی مصون‌سازی می‌پردازد. در این روش، همبستگی میان قیمت هر کیلوگرم گندم طبق قرارداد آتی با قیمت نقدی هر کیلوگرم گندم، طی چندین دوره زمانی برآورد می‌شود. اگر همبستگی بالا باشد و پیش‌بینی شود که این همبستگی بالا مستمر است، انتظار بر این خواهد بود که در آینده مصون‌سازی ریسک قیمت گندم با استفاده از قراردادهای آتی، اثربخشی بالایی داشته باشد.

۲. روش دوم اثربخشی را با نگرش به گذشته و بر مبنای روش تهاتر پولی برآورد می‌کند. این کار به وسیله مقایسه تغییرات در جریانهای نقدی مورد انتظار قرارداد آتی گندم با تغییرات مورد انتظار در جریانهای نقدی خرید پیش‌بینی شده گندم صورت می‌گیرد. به عبارتی، نتیجه تقسیم تغییرات در جریانهای نقدی انباشته یا دوره به دوره مورد انتظار ابزار مصون‌ساز به تغییرات جریانهای نقدی خروجی انباشته یا دوره به دوره خرید پیش‌بینی شده در آینده، اگر در محدوده ۰/۸۰ تا ۱/۲۵ قرار گیرد، مصون‌سازی، اثربخش تلقی می‌شود.

به طور کلی، رهنمود خاصی درباره نحوه اجرای آزمون اثربخشی ارائه نمی‌شود. ولی روش انتخاب شده باید از زمان شروع رابطه مصون‌سازی، مستند شود. برآورد اثربخشی مصون‌سازی، باید مبتنی بر استراتژی مدیریت ریسک واحد تجاری بوده و منطقی و یکنواخت با سایر روابط مصون‌ساز مشابه باشد، مگر آنکه ضرورت کاربرد روشهای مصون‌ساز دیگر به صراحت بیان شود.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

انجام ثبتهای مورد نیاز

در جدول زیر به مقایسه خرید طبق قراردادهای آتی و خرید پیش بینی شده اشاره شده است:

شرح	۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	مجموع
	کیلوگرم	کیلوگرم
خرید پیش بینی شده آتی	۱۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰
خرید طبق قراردادهای آتی	۹۰,۰۰۰	۹۰,۰۰۰
بیشتر (کمتر)	(۱۰,۰۰۰)	(۱۰,۰۰۰)

جدول فوق نشان می دهد که برای ۹۰ درصد خریدهای پیش بینی شده، قراردادهای آتی منعقد شده است. اول دی ماه سال ۱۳×۸: تنها ثبتی که در این تاریخ (تاریخ عقد قرارداد) انجام می شود، ثبت مربوط به پرداخت سپرده اولیه است.

شرح	بدهکار	بستانکار
	ریال	ریال
سپرده ها	۵۳,۱۰۰,۰۰۰	
موجودی نقد		۵۳,۱۰۰,۰۰۰

بابت واریز سپرده اولیه برای تضمین قراردادهای آتی خرید گندم

$$۱۹ \times ۱۰,۰۰۰ \times ۰,۱ = ۵۳,۱۰۰,۰۰۰$$

در مرحله بعد، باید اثربخشی مصون سازی به منظور انجام ثبتهای لازم در ۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸ ارزیابی شود:

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

شرح	قیمت خرید طبق قراردادهای آتی	قیمت خرید نقدی
۱ دی ماه سال ۱۳×۸	۵٫۹۰۰ ریال	(۵٫۸۵۰) ریال
۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸	۵٫۹۷۰ ریال	(۵٫۹۱۰) ریال
تغییر قیمت یک واحد	۷۰ ریال	(۶۰) ریال
حجم خرید	۹۰٫۰۰۰ کیلوگرم	۹۰٫۰۰۰ کیلوگرم
تغییرات قیمت کل	۶٫۳۰۰٫۰۰۰ ریال ^۲	(۵٫۴۰۰٫۰۰۰) ریال ^۳
		$۹۰٫۰۰۰ \times ۷۰ = ۶٫۳۰۰٫۰۰۰$ ^۲
		$۹۰٫۰۰۰ \times (۶۰) = (۵٫۴۰۰٫۰۰۰)$ ^۳

با توجه به جدول فوق، نتایج آزمون تهاتر پولی عبارت است از:

$$\frac{۶٫۳۰۰٫۰۰۰}{۵٫۴۰۰٫۰۰۰} = ۱/۱۶ \rightarrow ۰/۸۰ \leq ۱/۱۶ \leq ۱/۲۵$$

نتیجه به دست آمده نشان می‌دهد که رابطه مصون‌سازی، اثربخش است. بنابراین، ثبتهای مربوط به ۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸ به شرح زیر خواهند بود:

شرح	بدهکار	بستانکار
سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت - قرارداد آتی	۶٫۳۰۰٫۰۰۰	ریال
سود یا زیان جامع		۵٫۴۰۰٫۰۰۰
سود مصون‌سازی		۹۰۰٫۰۰۰
بابت ثبت قراردادهای آتی به ارزش منصفانه		
موجودی نقد	۶٫۳۰۰٫۰۰۰	
سپرده‌ها		۶٫۳۰۰٫۰۰۰
بابت تعدیل سپرده‌ها در ترازنامه		

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

در مرحله بعد، به منظور انجام ثبتهای لازم در ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹، مجدداً اثربخشی مصون سازی مورد بررسی قرار می گیرد.

آزمون اثربخشی مصون سازی / روش تهاثر پولی دوره به دوره

شرح	قیمت خرید طبق قراردادهای آتی	قیمت خرید نقدی
۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸	۵۹۷۰ ریال	(۵۹۱۰) ریال
۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	۵۹۲۰ ریال	(۵۸۷۰) ریال
تغییر قیمت یک واحد	(۵۰) ریال	۴۰ ریال
حجم خرید	۹۰,۰۰۰ کیلوگرم	۹۰,۰۰۰ کیلوگرم
تغییرات قیمت کل	(۴,۵۰۰,۰۰۰) ریال ^۴	۳,۶۰۰,۰۰۰ ریال ^۵
	$(۴,۵۰۰,۰۰۰) = (۵۰) \times ۹۰,۰۰۰$	$۳,۶۰۰,۰۰۰ = ۴۰ \times ۹۰,۰۰۰$

$$\frac{۴,۵۰۰,۰۰۰}{۳,۶۰۰,۰۰۰} = ۱/۲۵ \rightarrow ۰/۸۰ \leq ۱/۲۵ \leq ۱/۲۵$$

اگر برای بررسی اثربخشی مصون سازی، از روش تهاثر پولی انباشته استفاده شود، نتایج به شرح زیر خواهد بود:

آزمون اثربخشی مصون سازی / روش تهاثر پولی انباشته

شرح	قیمت خرید طبق قراردادهای آتی	قیمت خرید نقدی
تغییرات قیمت تا ۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸	۶,۳۰۰,۰۰۰ ریال	(۵,۴۰۰,۰۰۰) ریال
تغییرات قیمت تا ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	۱,۸۰۰,۰۰۰ ^۶ ریال	(۱,۸۰۰,۰۰۰) ^۷ ریال
	$۱,۸۰۰,۰۰۰ = (۴,۵۰۰,۰۰۰) + ۶,۳۰۰,۰۰۰$	$(۱,۸۰۰,۰۰۰) = (۵,۴۰۰,۰۰۰) + ۳,۶۰۰,۰۰۰$
	$۱ = ۱ \rightarrow ۰/۸۰ \leq ۱ \leq ۱/۲۵$	

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

نتیجه به دست آمده نشان می دهد که رابطه مصون سازی، اثربخش است. بنابراین، ثبتهای مربوط به ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳۰۹ به شرح زیر است:

الف. ثبتهای مربوط به تعدیل مبلغ قراردادهای آتی به ارزش منصفانه و تعدیل سپرده:

شرح	بدهکار	بستانکار
	ریال	ریال
سود یا زیان جامع	۳۶۰۰۰۰۰۰	
زیان مصون سازی	۹۰۰۰۰۰۰	
سرمایه گذاری کوتاه مدت - قرارداد آتی		۴۵۰۰۰۰۰۰
بابت تعدیل مبلغ قراردادهای آتی به ارزش منصفانه در ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳۰۹		

شرح	بدهکار	بستانکار
	ریال	ریال
سپرده ها	۴۵۰۰۰۰۰۰	
موجودی نقد		۴۵۰۰۰۰۰۰
بابت تعدیل سپرده ها در ترازنامه		

ب. ثبتهای مربوط به تسویه قراردادهای آتی خرید گندم و حذف سپرده ها:

شرح	بدهکار	بستانکار
	ریال	ریال
سپرده ها	۱۸۰۰۰۰۰۰	
سرمایه گذاری کوتاه مدت - قرارداد آتی		۱۸۰۰۰۰۰۰
بابت تسویه قراردادهای آتی خرید گندم		
موجودی نقد	۵۳۱۰۰۰۰۰۰	
سپرده ها		۵۳۱۰۰۰۰۰۰
بابت حذف سپرده ها		

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

یا اینکه می‌توان هر دو ثبت فوق را با یکدیگر تهاتر کرد و به صورت زیر نوشت:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۵۳۱۰۰۰۰۰۰	موجودی نقد
۱۸۰۰۰۰۰۰		سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت - قرارداد آتی
۵۱۳۰۰۰۰۰۰		سپرده‌ها
		بابت تسویه قراردادهای آتی خرید گندم و حذف سپرده

ج . ثبتهای مربوط به خرید گندم و مصرف آن

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۵۸۷۰۰۰۰۰۰ [^]	موجودی مواد اولیه - گندم
۵۸۷۰۰۰۰۰۰		موجودی نقد
		بابت خرید گندم
		$۵۸۷۰ \times ۱۰۰۰۰۰۰ = ۵۸۷۰۰۰۰۰۰$ [^]

و اگر گندم خریداری شده در همان دوره مصرف شود، ثبت زیر نیز انجام می‌شود:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۵۸۵۲۰۰۰۰۰۰	بهای تمام شده کالای ساخته شده
	۱۸۰۰۰۰۰۰	سود یا زیان جامع
۵۸۷۰۰۰۰۰۰		موجودی مواد اولیه
		بابت هزینه کردن موجودی گندم و حذف حساب سود یا زیان جامع

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

تغییرات قیمت	تغییرات قیمت	تغییرات قیمت	تغییرات قیمت	تغییرات قیمت	شرح
ابزار مصون ساز	مصون شده طی دوره	قیمت انباشته ابزار مصون ساز	مصون شده طی دوره	قیمت انباشته قلم تعدیل سود یا زیان جامع	
ریال	ریال	ریال	ریال	ریال	
۶,۳۰۰,۰۰۰	(۵,۰۰۰,۰۰۰)	۱,۳۰۰,۰۰۰	۱,۳۰۰,۰۰۰	۵,۰۰۰,۰۰۰	۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸
(۴,۵۰۰,۰۰۰)	۳,۶۰۰,۰۰۰	۱,۸۰۰,۰۰۰	۳,۶۰۰,۰۰۰	(۳,۶۰۰,۰۰۰)	۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹

۲. مصون سازی ارزش منصفانه با استفاده از قراردادهای آتی

شرکت ب در زمینه تولید مفتول مس فعالیت می کند. این شرکت در اول دی ماه سال ۱۳×۸، ۱۰۰۰ تن مفتول مس به بهای تمام شده هر تن ۱,۲۰۰,۰۰۰ ریال را به عنوان موجودی در اختیار دارد. مدیر شرکت، به منظور مصون سازی وضعیت مفتول مس در مقابل کاهش قیمت آن، اقدام به انعقاد قرارداد آتی برای فروش ۱,۰۰۰ تن مفتول مس به قیمت هر تن ۱,۵۵۰,۰۰۰ ریال می کند. قرارداد آتی در ۳۱ خرداد سال ۱۳×۹ منقضی می شود که با تاریخی که مدیر انتظار دارد مفتول مس به فروش برسد، یکسان است. ارزش منصفانه مفتول مس براساس قیمت بازار، کیفیت مفتول مس و شرایط تحویل آن تعیین می شود. در ۳۱ خرداد سال ۱۳×۹، مدیر شرکت قرارداد آتی را تسویه می کند و هر تن مفتول مس را به قیمت ۱,۴۰۵,۰۰۰ ریال به فروش می رساند. وجه تضمین اولیه، ۱۰ درصد مبلغ قرارداد است.

قیمت نقدی فروش و قیمت فروش طبق قرارداد آتی به شرح جدول زیر می باشد:

تاریخ	قیمت نقدی فروش	قیمت هر تن مفتول مس - ریال
	قیمت فروش طبق قرارداد آتی	
۱ دی ماه سال ۱۳×۸	۱,۵۰۰,۰۰۰	۱,۵۵۰,۰۰۰
۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸	۱,۴۵۵,۰۰۰	۱,۵۰۰,۰۰۰
۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	۱,۴۰۵,۰۰۰	۱,۴۵۵,۰۰۰

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمايه گذاريها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

با توجه به اطلاعات یاد شده، مستندسازی مصون‌سازی به شرح زیر است:

مدیریت ریسک و ماهیت ریسکی که باید مصون شود

هدف مصون‌سازی، کاهش تغییرپذیری قیمت فروش مفتول مس در آینده است. انتظار می‌رود که تغییرات در ارزش منصفانه قرارداد آتی، در جبران تغییرات در ارزش منصفانه مفتول مس، اثربخش باشد.

ابزار مصون‌سازی

قرارداد آتی با موقعیت فروش که دربردارنده ۱۰۰۰ تن مفتول مس به قیمت هر تن ۱۰۵۰٫۰۰۰ ریال است.

قلم مصون‌شده

۱۰۰۰ تن مفتول مس

انجام ثبت‌های مورد نیاز

اول دی ماه سال ۱۳۰۸: تنها ثبتی که در این تاریخ (تاریخ عقد قرارداد) انجام می‌شود، ثبت مربوط به پرداخت سپرده اولیه است.

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	سپرده‌ها
	۹۱۵۵٫۰۰۰٫۰۰۰	موجودی نقد
۱۵۵٫۰۰۰٫۰۰۰		بابت واریز سپرده اولیه برای قرارداد آتی فروش مفتول مس
		$۹۱۰۰۰ \times ۱۰۵۰٫۰۰۰ \times ۰/۱ = ۱۵۵٫۰۰۰٫۰۰۰$

در مرحله بعد، باید اثربخشی مصون‌سازی به منظور انجام ثبت‌های لازم در ۲۹ اسفند ماه سال ۱۳۰۸ ارزیابی شود:

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

ارزش منصفانه موجودی کالا بر مبنای قیمت‌های نقدی	قیمت آتی تحویل کالا در ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	شرح
۱٫۵۰۰٫۰۰۰ ریال	۱٫۵۵۰٫۰۰۰ ریال	۱ دی ماه سال ۱۳×۸
۱٫۴۵۵٫۰۰۰ ریال	۱٫۵۰۰٫۰۰۰ ریال	۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸
(۴۵٫۰۰۰) ریال	۵۰٫۰۰۰ ریال	تغییرات ارزش منصفانه یک واحد
۱٫۰۰۰ تن	۱٫۰۰۰ تن	حجم فروش
۱۱ (۴۵٫۰۰۰٫۰۰۰) ریال	۱۱ ۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال	تغییرات ارزش منصفانه کل
$۱۱ \quad ۵۰٫۰۰۰ \times ۱٫۰۰۰ = ۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰$		
$۱۱ \quad (۴۵٫۰۰۰) \times ۱٫۰۰۰ = (۴۵٫۰۰۰٫۰۰۰)$		

با توجه به جدول فوق، نتایج آزمون تهاثر پولی عبارت است از:

$$\frac{۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰}{۴۵٫۰۰۰٫۰۰۰} = ۱/۱۱۱ \rightarrow ۰/۸۰ \leq ۱/۱۱۱ \leq ۱/۲۵$$

نتیجه به دست آمده نشان می‌دهد که رابطه مصون‌سازی، اثربخش است. بنابراین ثبتهای مربوط به ۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸ به شرح زیر خواهند بود:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	سرمایه‌گذاری کوتاه مدت - قرارداد آتی
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰		سود مصون‌سازی
		بابت ثبت قرارداد آتی به ارزش منصفانه
	۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	موجودی نقد
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰		سپرده‌ها
		بابت تعدیل سپرده‌ها در ترازنامه

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۴۵,۰۰۰,۰۰۰	زیان مصون سازی
۴۵,۰۰۰,۰۰۰		موجودی کالا

بابت ثبت تغییرات در ارزش منصفانه موجودی کالا^{۱۲}

^{۱۲} این ثبت، بابت تعدیل بهای موجودی کالا به ارزش خالص بازیافتنی آن انجام نمی شود، بلکه یکی از ثبتهای مربوط به فعالیت مصون سازی است.

در مرحله بعد، به منظور انجام ثبتهای لازم در ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹، مجدداً اثربخشی مصون سازی مورد بررسی قرار می گیرد.

آزمون اثربخشی مصون سازی / روش تهاجر پولی دوره به دوره

ارزش منصفانه موجودی کالا بر مبنای قیمت های نقدی	قیمت آتی تحویل کالا در ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹	شرح
ریال ۱,۴۵۵,۰۰۰	ریال ۱,۴۵۰,۰۰۰	۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸
ریال ۱,۴۰۵,۰۰۰	ریال ۱,۴۵۵,۰۰۰	۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹
ریال (۵۰,۰۰۰)	ریال ۴۵,۰۰۰	تغییرات ارزش منصفانه یک واحد
تن ۱,۰۰۰	تن ۱,۰۰۰	حجم فروش
ریال (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ^{۱۴}	ریال ۴۵,۰۰۰,۰۰۰ ^{۱۳}	تغییرات ارزش منصفانه کل

$$^{۱۳} ۴۵,۰۰۰ \times ۱,۰۰۰ = ۴۵,۰۰۰,۰۰۰$$

$$^{۱۴} (۵۰,۰۰۰) \times ۱,۰۰۰ = (۵۰,۰۰۰,۰۰۰)$$

$$\frac{۴۵,۰۰۰,۰۰۰}{۵۰,۰۰۰,۰۰۰} = ۰,۹ \rightarrow ۰,۸۰ \leq ۰,۹ \leq ۱,۲۵$$

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

آزمون اثربخشی مصون سازی / روش تهاثر پولی انباشته

تغییر در ارزش منصفانه موجودی کالا بر مبنای قیمت های نقدی	تغییر در قیمت آتی تحویل کالا طبق قرارداد آتی فروش	شرح
ریال	ریال	
(۴۵۰,۰۰۰,۰۰۰)	۵۰,۰۰۰,۰۰۰	تغییرات قیمت تا ۲۹ اسفند ماه سال ۱۳×۸
^{۱۶} (۹۵,۰۰۰,۰۰۰)	^{۱۵} ۹۵,۰۰۰,۰۰۰	تغییرات قیمت تا ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹
$^{۱۵} ۴۵,۰۰۰,۰۰۰ + ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ = ۹۵,۰۰۰,۰۰۰$		
$^{۱۶} (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) + (۴۵,۰۰۰,۰۰۰) = (۹۵,۰۰۰,۰۰۰)$		

$$\frac{۹۵,۰۰۰,۰۰۰}{۹۵,۰۰۰,۰۰۰} = ۱ \rightarrow ۰/۸۰ \leq ۱ \leq ۱/۲۵$$

نتایج حاصل از اثربخشی مصون سازی به روش تهاثر پولی دوره به دوره یا انباشته نشان می دهد که رابطه مصون سازی، اثربخش است. بنابراین، ثبت های مربوط به ۳۱ خرداد ماه سال ۱۳×۹ به شرح زیر می باشد:

الف. ثبت های مربوط به تعدیل مبلغ قرارداد آتی و موجودی کالا به ارزش منصفانه و تعدیل سپرده:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۴۵,۰۰۰,۰۰۰	سرمایه گذاری کوتاه مدت - قرارداد آتی
۴۵,۰۰۰,۰۰۰		سود مصون سازی
		بابت تعدیل ارزش منصفانه قرارداد آتی فروش
	۵۰,۰۰۰,۰۰۰	زیان مصون سازی
۵۰,۰۰۰,۰۰۰		موجودی کالا
		بابت ثبت تغییرات در ارزش منصفانه موجودی کالا

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۴۵,۰۰۰,۰۰۰	موجودی نقد
۴۵,۰۰۰,۰۰۰		سپردهها
		بابت تعدیل سپردهها در ترازنامه
		ب. ثبتهای مربوط به تسویه قرارداد آتی فروش مفتول مس و حذف سپرده:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۹۵,۰۰۰,۰۰۰	سپردهها
۹۵,۰۰۰,۰۰۰		سرمایه گذاری کوتاه مدت - قرارداد آتی
		بابت تسویه قرارداد آتی فروش مفتول مس
	۱۵۵,۰۰۰,۰۰۰	موجودی نقد
۱۵۵,۰۰۰,۰۰۰		سپردهها
		بابت حذف سپردهها

یا اینکه می توان هر دو ثبت فوق را با یکدیگر تهاتر کرد و به صورت زیر نوشت:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۱۵۵,۰۰۰,۰۰۰	موجودی نقد
۹۵,۰۰۰,۰۰۰		سرمایه گذاری کوتاه مدت - قرارداد آتی
۶۰,۰۰۰,۰۰۰		سپردهها
		بابت تسویه قرارداد آتی فروش مفتول مس و حذف سپردهها

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۳ (ادامه)

ج . ثبتهای مربوط به فروش موجودی کالا:

بستانکار	بدهکار	شرح
ریال	ریال	
	۱٫۴۰۵٫۰۰۰٫۰۰۰	موجودی نقد
۱٫۴۰۵٫۰۰۰٫۰۰۰		درآمد فروش
		بابت فروش موجودی کالا
	^{۱۷} ۱٫۱۰۵٫۰۰۰٫۰۰۰	بهای تمام شده فروش
۱٫۱۰۵٫۰۰۰٫۰۰۰		موجودی کالا
		بابت به هزینه بردن موجودی کالا
		$۱٫۲۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ - (۴۵٫۰۰۰٫۰۰۰ + ۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰) = ۱٫۱۰۵٫۰۰۰٫۰۰۰$ ^{۱۷}

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۴: مبانی نتیجه‌گیری

این پیوست بخشی از الزامات استاندارد حسابداری شماره ۱۵ محسوب نمی‌شود.

حسابداری ابزارهای مشتقه

۱. معرفی ابزارهای مالی جدید به بازارهای مالی ایران در اواخر دهه ۱۳۸۰، کارایی استاندارد حسابداری شماره ۱۵ پیشین را تا حدی به چالش کشید، زیرا استاندارد مذکور درباره استفاده از سرمایه‌گذاریها برای اهداف مصون‌سازی سکوت کرده بود. از آنجا که مهمترین دلیل استفاده ابزارهای مالی مشتقه کمک به سرمایه‌گذاران در عملیات مصون‌سازی است، کمیته تصمیم گرفت استاندارد را اصلاح و نحوه حسابداری ابزارهای مشتقه را به آن اضافه کند.

حسابداری سرمایه‌گذاریهای جاری سریع‌المعامله در بازار

۲. نظر به اینکه تعیین قیمت فروش سرمایه‌گذاریهای جاری سریع‌المعامله به‌طور اتکاپذیر میسر است، کمیته برای افزایش قابلیت مقایسه، روش اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش را حذف کرد.

۳. علی‌رغم استفاده از روش ارزش منصفانه برای اندازه‌گیری سرمایه‌گذاریهای جاری سریع‌المعامله طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، به دلیل تفاوت قیمت خرید و فروش و نیز با توجه به مخارج فروش برخی سرمایه‌گذاریهای جاری سریع‌المعامله، استفاده از خالص ارزش فروش می‌تواند قابلیت مقایسه را افزایش دهد.

۴. نظر به اینکه تعیین خالص ارزش فروش سایر سرمایه‌گذاریهای جاری ممکن است با اتکاپذیری کافی انجام نگیرد، کمیته با حذف روش محافظه‌کارانه اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش در این مورد، موافقت نکرد.

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۴ (ادامه)

تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریها

۵. طی سالهای اخیر موارد متعددی از مدیریت سود و حساب آرایبی از طریق تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریها مشاهده شده است. دلیل این امر، وابستگی طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریها به قصد و نیت مدیریت شرکت بود. در واقع معیار محکم و قابل اثباتی برای طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریها در دست نبود و مدیریت می‌توانست در موارد مقتضی با تغییر طبقه‌بندی از بلندمدت به جاری، سود شناسایی یا با تغییر طبقه‌بندی از جاری به بلندمدت، از شناسایی زیان خودداری کند.
۶. طبق استاندارد تجدید نظر شده، مدیریت تنها در صورتی می‌تواند طبقه‌بندی سرمایه‌گذاری را از بلندمدت به جاری تغییر دهد که شرایط مندرج در استاندارد حسابداری شماره ۳۱ با عنوان داراییهای غیرجاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده احراز شود، یعنی سرمایه‌گذاری برای فروش فوری در وضعیت فعلی آن، فقط بر حسب شرایطی که برای فروش چنین داراییهایی (یا مجموعه‌های واحد) مرسوم و معمول است، در دسترس، و فروش آن بسیار محتمل باشد. از آنجا که احراز این شرایط مستلزم وجود شواهد و مدارک قابل اثبات است، امکان سوء استفاده از تغییر طبقه‌بندی سرمایه‌گذاری از بلندمدت به جاری کاهش می‌یابد.
۷. طبق تعریف، طبقه‌بندی سرمایه‌گذاریهای بلندمدت زمانی امکان‌پذیر است که قصد نگهداری آن برای مدت طولانی به وضوح قابل اثبات باشد. از آنجا که اثبات قصد نگهداری طولانی مدت مشکل است، کمیته معیار کسب حداقل نفوذ قابل ملاحظه را برای تغییر طبقه‌بندی از جاری به بلندمدت پیشنهاد نمود.

باز یافت بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری

۸. در استاندارد پیشین، سود سهام عادی شرکت سرمایه‌پذیر، فقط در مواردی موجب کاهش بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری می‌شد که از محل اندوخته‌ها یا سود انباشته مصوب پیش از

استاندارد حسابداری شماره ۱۵

سرمایه‌گذاریها

(تجدید نظر شده ۱۳۹۲)

پیوست شماره ۴ (ادامه)

تحصیل سرمایه‌گذاری اعلام شده باشد. کمیته با جایگزینی عبارت «اندوخته‌ها یا سود انباشته مصوب پیش از تحصیل سرمایه‌گذاری» با عبارت «اندوخته‌ها یا سود قابل تخصیص تا پایان آخرین دوره مالی سالانه گزارشگری پیش از تحصیل سرمایه‌گذاری» موافقت نمود. بدین ترتیب، در صورتی که سهام در فاصله پایان دوره مالی تا تاریخ تصویب صورتهای مالی تحصیل شود، سرمایه‌گذار سود سهام اعلام شده مربوط به سال گذشته را، به جای شناسایی به‌عنوان درآمد، از بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری کسر می‌کند.